

se v první řadě o informaci na pojišťovnu »K.«, o jejíhož zaměstnance šlo. Dovolatel snaží se věc vylicíti tak, jakoby jen čistou náhodou byl se o nových skutečnostech a průvodech dozvěděl. Ale to odporuje spisům a sice trestním spisům a z nich při ústním jednání dne 18. října 1924 přečteným výpovědím svědků, z nichž jeden udal, že na podzim 1923 obrátil se na něho žalobce při rozhovoru s dotazem, zda by mu mohl vyšetřiti a druhý udal, že loňského roku a letos (1923—1924) vyhledal ho stavitel P. a dotazoval se I kdyby tedy žalobce nebyl se o své újme obrátil na některého a zejména vedoucího úředníka »K.«, což bylo nejjednodušší, mohl již za základní rozepře učiniti táž šetření, která učinil až na podzim roku 1923, když k tomu od 10. června 1922 do 16. ledna 1923 měl více než 7 měsíců času (srv. též rozhodnutí uveřejněné v Právniku 1909 str. 537). Tím padají také námitky dovolatelovy, že prý se nemohl nadíti, že »K.« má v evidenci cesty svých zástupců a že prý by se byl sám nic nedozvěděl, neboť bylo jeho povinností a náleželo k opatrnému vedení sporu, aby se o to pokusil anebo včasně těchž cest použil, kterých použil až na podzim 1923. Proto jest také nepřipadným srovnávání tohoto případu s případem, kde by se dodatečně přihlásil dříve zcela neznámý svědek, se kterým by se strana po sporu nahodile setkala. Tak tomu v souzeném případě nebylo.

Čís. 5542.

»Výslovnou« dohodou o příslušnosti míní se v §u 104 j. n. ujednání »zřejmé«. Dojde k němu i tím, že žalovaný svým podpisem přijme písemní nabídku, obsahující prorogační doložku. Jest na žalovaném, by prokázal, že doložky nečetl a že se jí nechtěl podvoliti.

(Rozh. ze dne 11. prosince 1925, R II 348/25.)

Místní příslušnost procesního soudu (okresního soudu v K.) odůvodňoval žalobce tím, že bylo výslovně ujednáno, že účtovaný peníz z dotávky jest zažalovati v K. K námitce místní nepřislušnosti s o u d p r v é s t o l i c e žalobu odmítl, r e k u r s n í s o u d zamítl námitku místní nepřislušnosti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Žalobce podal žalobu na zaplacení zbytku kupní ceny za dodané dynamo s montáží u okresního soudu svého bydliště a odvolal se k odůvodnění místní příslušnosti procesního soudu na předpis §u 104 j. n. a předložil o objednávkách dva lístky ze dne 26. června 1924 a 28. července 1924, které obsahují v předtisku záhlaví také větu: »Veškeré platy dějí se franko našemu závodu v K. a jsou v K. splatny a žalovatelný.« Zda byly objednávací lístky připojeny již k žalobě, jak to § 104 první odstavec j. n. žádá, není zjištěno. Spíše však se zdá, že nikoliv, protože žalovaný teprve při ústním jednání navrhl, by bylo žalobci předložení objednávacích lístků uloženo. Ale tato okolnost o sobě nestačila by k dodatečnému odmítnutí

žaloby, když procesní soud žalobu z toho důvodu a limine neodmítl a lístky byly žalobcem dodatečně předloženy (srv. rozhodnutí čis. 3456 sb. n. s.). Objednací lístky jsou oběma stranami podepsány a za pravé uznány. Podle zjištění prvního soudu, na němž odvolací soud ničeho nezměnil, nebylo při objednávce mezi zástupcem žalobcovým a mezi žalovaným řeči o příslušnosti a o obsahu záhlaví, což odpovídá také tvrzení žalovaného. První soud dále praví, že z obsahu výpovědi svědka Julia P-a nelze ani bezpečně míti za dokázáno, že si žalovaný před podpisem celé záhlaví lístku přečetl (ačkoli tento svědek uvedl, že žalovaný sám lístky podepsal p o p ř e č t e n í o b j e d n á v k y i z á h l a v í). Odvolací soud nezaujal k této skutkové otázce stanoviska, ale pro tento případ lze se bez přesného zjištění této skutečnosti obejít, jak bude dále vyloženo. Zákon předpisuje v §u 104 první odstavec j. n. »výslovnou« úmluvu o příslušnosti. To však neznamená, že by o příslušnosti musilo býti jednáno výslovně, a že by souhlas musil býti projeven ústně, že by tedy ujednání mlčky učiněné (§ 863 obč. zák.) bylo vyloučeno — jak míní žalovaný, — nýbrž zákon rozumí tím jen »zřejmé« ujednání příslušnosti, třebaže se tak stalo písemně tím, že žalovaný písemně nabídku, obsahující prorogační doložku, svým podpisem přijal (srv. rozhod. čis. 2060 sb. n. s.). Soukromá listina, vydatelem podepsaná, podává plný důkaz o tom, že prohlášení v ní obsažené pochází od vydatelce (§ 294 c. ř. s.). To platí také o listině, obsahující prorogační úmluvu (srv. rozh. čis. 3715). Bylo v ě c í ž a l o v a n é h o, aby takto podaný důkaz vyvrátil odvodem, že doložky prorogační nečetl a že se jí podrobiti nechtěl. Toho žalovaný ani netvrdil, nýbrž obmezil se na tvrzení, že »nebylo žádné ústní úmluvy o příslušnosti a že úmluva taková nemůže býti nahrazena jednostranným podepsáním objednáčím lístku«. Nebylo tedy třeba, by žalobce dokázal žalovanému, že tento doložku četl, nýbrž naopak měl žalovaný dokázati, že ji nečetl, čehož neučinil. Za tohoto stavu věci netřeba se ani odvolávati na účet, obsahující také doložku »splatno při obdržení účtu a žalovatelnost v K.«, o němž rekursní soud zjišťuje, že byl bez námitek přijat.

Čis. 5543.

Účetní nález vojenské pensijní likvidatury, jímž byla povinnému předepsána náhrada přeplatků vojenských zaopatřovacích požitků, není exekucním titulem pro soudní exekuci.

(Rozh. ze dne 11. prosince 1925, R II 363/25.)

S o u d p r v é s t o l i c e povolil k návrhu eráru exekuci na základě účetního nálezu vojenské pensijní likvidatury. R e k u r s n í s o u d exekucní návrh zamítl. D ů v o d y: Účetní nález vojenské pensijní likvidatury, kterým jsou důstojníkům ve výslužbě předepsány k náhradě zaopatřovací požitky, které neoprávněně pobírali, není exekucním titulem ani dle čísla 10 ani dle čísla 12 § 1 ex. ř. Dle těchto ustanovení jsou exekucními tituly rozhodnutí o nárocích soukromoprávních, která, byvše vydána úřady správními nebo jinými veřejnými orgány k tomu povolanými, nejsou již podrobena pořadu právnímu, jenž by exekuci zastavoval, a dle